

de græske domstole for forbrydelser af den groveste art. Det var urigtigt at tro, erklærede understatssekretæren, at henrettelserne var repressalier i anledning af mordet på justitsministeren. Der var givet de anklagede enhver mulighed for under retsforhandlingerne at forsvare sig, og den endelige dom var først blevet fuldbyrdet, efter at enhver appellmulighed var udtømt.

Udenrigsministeren havde senere fra den græske chargé d'affaires modtaget en note, hvori den danske regering anmodedes om at gøre rigsdagen bekendt med en *resolution*, som enstemmigt var vedtaget af det græske parlament den 5. november 1948, og hvori det hedder:

„Det græske parlament har konstateret, at væbnede bander systematisk gør sig skyldige i den forbrydelse at udrydde den helleniske race (folkedrab) ved at iværksætte massebortførelser af børn og af gidsler, og at disse bortførelser af gidsler finder sted ved væbnet og brutal magtanvendelse overfor enker og forældreløse børn, hvis beskyttere er blevet myrdet af de nævnte banditter. Parlamentet har derfor besluttet: at rette en formelig protest til hele den civiliserede verden og navnlig til de frie nationers parlamenter, samt at appellere til De Forenede Nationer med anmodning om deres hjælp i denne tragedie, som er uden fortilfælde i Grækenland, og at bede denne organisation om uopholdeligt at træffe praktiske og effektive foranstaltninger såvel til hjemførelse af ofrene som for at bringe denne uhorste tragedie til ophør.“

Efter hvad statsministeren videre oplyste, havde forholdene i Grækenland været drøftet i De Forenede Nationers 3. plenarforsamlings 1. komité. Den danske repræsentant, folketingsmand Alsing Andersen, gav her tilslutning til de bemærkninger, som den belgiske delegerede tidligere havde fremsat, og som gik ud på, at den belgiske delegation ikke ønskede at blande sig i Grækenlands indre forhold, og at den forstod den græske regerings vanskeligheder og ret til at handle med strenghed overfor oprørerne. Ikke desto mindre ville den belgiske delegation erklære, at den offentlige mening i Belgien var blevet foruroilget ved det store antal henrettelser, som har fundet sted i Grækenland, og delegationen måtte være af den opfattelse, at en lempelig og liberal politik ikke alene ville være tegn på styrke, men også ville øve en beroligende indflydelse.

Mogens Fog takkede for statsministerens redegørelse, men var ikke blevet overbevist om, at den danske regering havde udtømt alle muligheder for at gøre sin indflydelse gældende. Han sluttede sit gensvar til statsministeren med at stille følgende forslag til overgang til næste sag på dagsordenen:

„Idet folketinget udtaler sin fordømmelse af Athen-regeringens afskyelige mord på græske patrioter, demokrater og